

29 Ιουλίου, 1994

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 117/92, 280/92, 282/92, 648/93)

Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Καν. 9(β) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989, (Κ.Δ.Π. 52/89) — Εφαρμογή του στη συγκεκριμένη περίπτωση με ανορθόδοξο τρόπο — Άθικτες οι λοιπές προαγωγές, με βάση τις γενικές πρόνοιες.

5

Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Κατάρτιση του καταλόγου των υποψηφίων για προαγωγή με περίληψη περισσότερων του νομίμου αριθμού — Εσφαλμένη διόρθωση από το Αρχηγό της Αστυνομίας με αποκλεισμό των υπερίθμων και αλφαβητική σειρά — Όσοι δεν αποκλείστηκαν από τον κατάλογο δεν μπορούν να προσβάλουν τις τελικές προαγωγές εξ αυτού του λόγου.

10

Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Αιτιολογία — Δεν νομιμοποιούνται να την αμφισβητούν όσοι εκ προοιμίου αποκλείστηκαν από τον κατάλογο υποψηφίων που αποτέλεσε τη βάση για την τελική πράξη προαγωγών — Προσπατούμενα για να μπορεί μονολεκτική αιτιολογία να συμπληρωθεί από το περιεχόμενο των φακέλων — Εν μέρει ανατιολόγητη κρίθηκε η πράξη στις προσβληθείσες προαγωγές.

15

Αντικείμενο των προσφυγών, που συνεδικάστηκαν, ήταν 11 προαγωγές στη θέση Λοχία στην Αστυνομική Δύναμη. Το Δικαστήριο δε εξέτασε την επιχειρηματολογία εναντίον επτά άλλων "κατ' εξαίρεση" προαγωγών κρίνοντάς της άσχετη με το κύρος των προσβαλλομένων προαγωγών οι οποίες διενεργήθηκαν δυνάμει της τακτικής διαδικασίας.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, εν μέρει ακυρώνοντας την επίδικη από-

25

φαση, αποφάσισε ότι:

- 5 1. Το Συμβούλιο Κρίσεως κατάρτισε κατάλογο με 134 υποψηφίους ενώ, κατά τον Κανονισμό 8(5) των Περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (ΚΔΠ 52/89) οι συστηνόμενοι δεν θα έπρεπε να υπερβαίνουν το διπλάσιο των κενών θέσεων. Ο Αρχηγός της Αστυνομίας είδε το λάθος και θέλησε να το διορθώσει. Έλαβε υπόψη του μόνο τους υποψηφίους μέχρι τον αριθμό 128 του καταλόγου. Διέπραξε έτσι και ο ίδιος λάθος. Ο κατάλογος παρέθεσε τους συστηνόμενους με αλφαβητική σειρά όπως απαιτεί το Άρθρο 13Α(4) του Περί Αστυνομίας Νόμου Κεφ.285 (βλ. Ν.69/87) και ο Κανονισμός 8(4). Απεφάσισε, επομένως, να αποκλείσει υποψηφίους με γνώμονα το γράμμα του αλφαβήτου από το οποίο άρχιζε το επώνυμό τους. Εν πάση περιπτώσει, δεν ήταν στην αρμοδιότητα του Αρχηγού της Αστυνομίας η διόρθωση του καταλόγου.

20 Οι καθ' ων η αίτηση υποστήριξαν πως δεν υπήρξε παραβίαση ουσιώδους τύπου και πως οι αιτητές στερούνται εννόμου συμφέροντος προς έγερση τέτοιου θέματος αφού δεν αγνοήθηκαν κατά την τελική επιλογή. Στήριξαν το επιχείρημά τους στην απόφαση του Δικαστή Σ. Νικίτα στην υπόθεση **Α. Ν. Κλεάνθους ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** στην οποία όμοιο ζήτημα επιλύθηκε με αυτό τον τρόπο.

25 Το Δικαστήριο συμφωνεί με αυτή την προσέγγιση. Οι αιτητές που πρόβαλαν τον ισχυρισμό δεν επηρεάστηκαν ως προς τις διεκδικήσεις τους για προαγωγή.

30 Η υπόθεση **Χρυστάλλα Συμεωνίδου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** ως προς τις συνέπειες του λάθους, διαφέρει. Εκεί η Ε.Δ.Υ. αντί να παραπέμψει την επανεξέταση του ζητήματος της κατοχής των προσόντων του σχεδίου υπηρεσίας στη Συμβουλευτική Επιτροπή που είχε την αποκλειστική αρμοδιότητα γι' αυτό όπως και για το συνεπακόλουθο καταρτισμό του καταλόγου των συστηνομένων αφού οι θέσεις ήταν εξειδικευμένες, ανορμοδίως διερεύνησε η ίδια τα προσόντα και καθόρισε τους προσοντούχους υποψηφίους. Στη παρούσα υπόθεση, όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι προσοντούχοι και η συμπεριλήψή τους στον κατάλογο εξαρτήθηκε από τη βαθμολογία τους.

- 40 2. Ο Υπουργός Εσωτερικών σημείωσε στο σχετικό έντυπο τη λέξη "εγκρίνεται". Υποστηρίχθηκε πως η αιτιολογία είναι γενικά ανεπαρκής και πως ο Υπουργός στην πραγματικότητα απειμύλησε την αρμοδιότητά του αφού απλώς περιορίστηκε σε έγκριση της σύστασης του Αρχηγού. Η πρώτη παρατήρηση αφορά σε ορισμένους

εκ των αιτητών. Δεν περιλήφθηκαν στον κατάλογο των συστηνομένων για προαγωγή, και δεν νομιμοποιούνται στην προβολή ισχυρισμών για λόγους ακυρότητας σε σχέση με τη διαδικασία που ακολούθησε τον καταρτισμό του καταλόγου.

5

3. Στη παρούσα υπόθεση σύμφωνα με το Άρθρο 13Α(1) του Νόμου, τα μέλη της Δυνάμεως "προάγονται υπό του Αρχηγού, τη εγκρίσει του Υπουργού". Είχαν τεθεί ενώπιον του Υπουργού όλα τα σχετικά, η μονολεκτική έγκριση είναι συναρτημένη προς αυτά και θεωρείται ότι το επιχείρημα που αναπτύχθηκε είναι αβάσιμο.

10

Η αιτιολογία που δόθηκε μπορεί να συμπληρωθεί από το περιεχόμενο των φακέλων και γενικά από το σύνολο των στοιχείων. Η δυνατότητα όμως αναφοράς σ' αυτά ως συμπληρωματικών της αιτιολογίας υπάρχει μόνο αν είναι σαφώς και άρρηκτα συνδεδεμένα με τη ληφθείσα απόφαση έτσι που να μπορεί να λεχθεί ότι βρίσκονταν αναπόφευκτα πίσω της ή, διαφορετικά, αν καταδεικνύουν αναμφίβολα και αναντίλεκτα τους λόγους που οδήγησαν στην απόφαση. Τα στοιχεία που υπάρχουν εν προκειμένω δείχνουν κατά τρόπο αναντίλεκτο την αιτιολογία της επιλογής ορισμένων ενδιαφερομένων μερών. Η επιλογή αυτών των ενδιαφερομένων μερών ήταν εύλογα επιτρεπτή έχοντας υπόψη και τον Κανονισμό 3(2) σύμφωνα με τον οποίο η αρχαιότητα θα λαμβάνεται υπόψη αλλά δεν θα αφήνεται να ρυθμίζει την προαγωγή.

15

20

25

Δεν ισχύει το ίδιο ως προς τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη. Το κενό στην αιτιολογία της επιλογής αυτών των ενδιαφερομένων μερών δεν είναι δυνατό, με βάση την νομολογία, να συμπληρωθεί με πρωτογενή απόδοση από το Δικαστήριο της μιας ή της άλλης σημασίας στα στοιχεία του φακέλου. Το Δικαστήριο δεν γνωρίζει εδώ αν αναγνωρίστηκε υπέρ οποιουδήποτε κάποιου πρόσθετο προσόν ή πλεονέκτημα ή κάποια γενικότερη αξία για κάποιο άλλο λόγο. Σχετική ως προς την αναφορά σε πρόσθετο προσόν που κάποιος έχει είναι η απόφαση στην υπόθεση *Οδυσσεάς Γιωργάκης και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*.

30

35

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

40

Δημητρίου κ.ά ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1611,

Δημοκρατία ν. Αντωνίου κ.ά. (1993) 3 Α.Α.Δ. 325,

Συμεωνίδου κ.ά ν. Δημοκρατίας (Αρ. 2) (1993) 3 Α.Α.Δ. 258,

Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3077,

5 *Tooulias v. Republic (1983) 3 C.L.R. 465,*

Mobil Oil (Cyprus) Ltd κ.ά ν. Δημοτικού Συμβουλίου Λάρνακος κ.ά. (1991) 4 Α.Α.Δ. 3270,

10 *Vassiliou v. Republic (1982) 3 C.L.R. 220,*

Alexandra Rent a Car Ltd v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1105,

Γεωργίου ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 475,

15

Παπαχαραλάμπους κ.ά ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 703,

Τσιμιλλής ν. Οργανισμού Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4670,

20

Ι. Γ. Μακρή Κτηματική Λτδ. ν. Δημοκρατία (1994) 3 Α.Α.Δ. 56,

Γιωργάκης κ.ά ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1993) 4 Α.Α.Δ. 2091.

25 **Προσφυγές.**

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ'ων οι αιτήσεις με τις οποίες τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στο βαθμό Λοχία στην Αστυνομική Δύναμη αντί των αιτητών.

30

Ν. Παπαμιλιτιάδους, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 117/92

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 282/92

35

Π. Παπαγεωργίου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 280/92

Α. Παπαχαραλάμπους, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 648/93.

40

Γ. Γιωργαλλής, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Αρ. Βρυωνίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Τρ. Γεωργίου.

Cur. adv. vult.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Υπήρχαν 64 κενές οργανικές θέσεις Λοχία στην Αστυνομική Δύναμη και στις 28 Δεκεμβρίου 1991 ο Αρχηγός της Αστυνομίας επέλεξε 57 από τους υποψηφίους ως τους καταλληλότερους και ζήτησε την απαιτούμενη έγκριση του Υπουργού Εσωτερικών για την προαγωγή τους. Δεν προχώρησε σε επιλογή για το σύνολο των θέσεων γιατί, όπως σημείωσε, “οι επτά μπορούν να πληρωθούν με βάση τις πρόνοιες του Κανονισμού 9(β) των περι Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989”, (Κ.Δ.Π. 52/89). Ο Υπουργός ενέκρινε τις 57 προαγωγές.

Στις 30 Δεκεμβρίου 1991, με δεύτερη απόφασή του, ο Αρχηγός της Αστυνομίας έκρινε ότι επτά αστυφύλακες “επιδεικνύουν ιδιαίτερες ικανότητες ή και έχουν ιδιαίτερη κλίση στην ειδική εργασία που επιτελούν” και, με την έγκριση του Υπουργού, τους προήγαγε στο βαθμό του Λοχία. Με αριθμό προσφυγών αμφισβητήθηκε σωρευτικά το κύρος των δυο αποφάσεων. Μετά από προδικαστική ένσταση των καθ’ ων η αίτηση, με ενδιάμεση απόφασή μου (Βλ. *Ανδρέας Δημητρίου και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1611.) έκρινα πως οι αποφάσεις δεν ήταν συναφείς και πως ήταν επιτρεπτή η εξέταση μόνο της προτασόμενης στο δικόγραφο. Οι παρούσες προσφυγές αφορούν στην απόφαση για την πλήρωση των 57 θέσεων. Ως προς την απόφαση για την πλήρωση των επτά θέσεων, συνεδικάστηκαν οι προσφυγές 59/92, 250/92, 237/92 και 493/93.

Αντικείμενο των προσφυγών, οι οποίες συνεδικάστηκαν, είναι μόνο 11 από τις προαγωγές ως εξής: Του Α. Ασπρογένη στις Προσφυγές 282/92 και 648/93, των Γ. Βαρνάβα, Ν. Θεοδώρου και Ν. Νικολάου στην 117/92, του Θ. Βατυλιώτη στις 280/92, 282/92 και 648/93, του Τρ. Γεωργίου στις 280/92, 282/92 και 648/93, του Χρ. Παπαδημητρίου στην 117/92, 280/92, 282/92 και 648/93, του Σ. Σεργίου στις 282/92 και 648/93, του Σ. Φελλά στις 282/92 και 648/93 του Σ. Χρίστου στην 648/93 του Μ. Χριστοφή στις 282/92 και 648/93.

Προβλήθηκε μεγάλος αριθμός ισχυρισμών που κάλυψε σχεδόν κάθε πτυχή της διαδικασίας από τα πρώτα της στάδια μέχρι και τη δημοσίευση των προαγωγών στις Εβδομαδιαίες Διαταγές. Μερικοί από αυτούς καλύφθηκαν από την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Κυπριακή Δημοκρατία v. Ιωσήφ Αντωνίου και Άλλων* (1993) 3 Α.Α.Δ. 325 και εγκαταλείφθηκαν. Άλλοι, όπως ο ισχυρισμός ότι δεν αναγράφεται στις Εβδομαδιαίες Διαταγές η ημερομηνία έναρξης της ισχύος των προαγωγών ή ότι στο έγγραφο του διορισμού του Συμβουλίου Κρίσεως υπάρχει σφραγίδα παραλαβής χωρίς μονογραφή ή ότι στην ένσταση των καθ’ ων η αίτηση, προφανώς λόγω δακτυλογραφικού λάθους, γίνεται σε ένα σημείο αναφορά σε

προαγωγή υπαστυνόμου ή ότι η πλήρωση των θέσεων καθυστέρησε, εμφανώς δεν είναι δυνατό να θεωρηθούν ότι επηρεάζουν το κύρος της απόφασης. Επίσης ο ισχυρισμός ενός από τους αιτητές ότι στις εκθέσεις της Επιτροπής Αξιολόγησης, κρίνοντας από τις υπογραφές, δεν “παρουσιάζονται” ο Αστυνομικός Διευθυντής ή Διοικητής Μονάδος όπως θα έπρεπε αλλά άλλος άγνωστος, παραγνωρίζει το γεγονός ότι δεν ήταν μέλος της Επιτροπής ο ίδιος Αστυνομικός Διευθυντής ή Διοικητής Μονάδος αλλά ο κατά περίπτωση άμεσα προϊστάμενος του κάθε υποψήφιου.

5

10

Στις αγορεύσεις περιέχονται επιχειρήματα που σαφώς αναφέρονται στο κύρος των “κατ’ εξαίρεση” επτά προαγωγών που δεν είναι αντικείμενο αυτών των προσφυγών. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι μερικές από τις αγορεύσεις κατατέθηκαν πριν από την ενδιάμεση απόφαση στην οποία έχω αναφερθεί. Εν τούτοις, μερικοί από τους αιτητές επιμένουν ότι ο χειρισμός που έγινε και τελικά η απόφαση που λήφθηκε για τις “κατ’ εξαίρεση” προαγωγές, επηρεάζουν το κύρος της απόφασης που προσβάλλεται εδώ. Η άποψή τους συνοψίζεται ως εξής:

15

20

Σύμφωνα με την επιφύλαξη στον Κανονισμό 9(β) ο αριθμός των “κατ’ εξαίρεση” προαγομένων δεν θα υπερβαίνει το 10% των προς πλήρωση κενωμένων θέσεων κατ’ έτος.” Ενώ οι κενές θέσεις ήταν 64 ο Αρχηγός, στις 28 Δεκεμβρίου 1991, “προαποφάσισε” την προαγωγή επτά αστυφυλάκων καθ’ υπέρβαση του επιτρεπόμενου ποσοστού. Έτσι, διενήργησε τις “συνήθειες” προαγωγές κάτω από πλάνη ως προς τον αριθμό των κενών θέσεων που δεν μπορούσαν να είναι λιγότερες από 58. Η πλάνη μεγιστοποιείται αφού η προαγωγή των επτά ήταν εν πάση περιπτώσει άκυρη. Επιτυχία των προσφυγών που στρέφονται κατά των “κατ’ εξαίρεση” προαγωγών, θα συνιστά λόγο ακύρωσης στις παρούσες υποθέσεις.

25

30

Δεν μπορώ να δω το συσχετισμό. Ο Αρχηγός ρητά αναφέρεται στις 64 κενές θέσεις. Στις 28 Δεκεμβρίου 1991 δεν προαποφάσισε οτιδήποτε. Όσο και αν φαίνεται ότι το θεώρησε δεδομένο πως θα υπήρχαν 7 αστυφυλάκες που πληρούσαν τις προϋποθέσεις του Κανονισμού 9(β), σημείωσε μόνο ότι επτά μέλη της δύναμης μπορούν να προαχθούν δυνάμει του Κανονισμού 9(β) και εκείνο που στην πραγματικότητα έκαμε ήταν να αποφύγει την πλήρωση σε εκείνο το στάδιο όλων των κενών θέσεων. Όσο και αν η πορεία που ακολουθήθηκε ήταν ανορθόδοξη δε νομίζω ότι στοιχειοθετείται λόγος ακυρότητας της απόφασης για πλήρωση των 57 θέσεων. Τα πιο πάνω μπορούν να συσχετισθούν μόνο προς την απόφαση για τις “κατ’ εξαίρεση” προαγωγές και πράγματι προβλήθηκαν ως λόγος ακυρό-

35

40

τητάς τους στις αντίστοιχες προσφυγές. Η απόφαση σ' αυτές τις προσφυγές είναι παράγοντας άσχετος προς την παρούσα διαδικασία. Επιτυχία των προσφυγών κατά των "κατ' εξαίρεση" προαγωγών θα επανανοίξει το ζήτημα της πλήρωσης των επτά κενών θέσεων και θα επαναφέρει στο προσκήνιο τις διεκδικήσεις των υποψηφίων ή των νομίμως προσδοκούντων προαγωγή, αμείωτες. 5

Το Συμβούλιο Κρίσεως κατάρτισε κατάλογο με 134 υποψηφίους ενώ, κατά τον Κανονισμό 8(5) οι συστηνόμενοι δεν θα έπρεπε να υπερβαίνουν το διπλάσιο των κενών θέσεων. Ο Αρχηγός της Αστυνομίας είδε το λάθος και θέλησε να το διορθώσει. Έλαβε υπόψη του, όπως σημειώνει στο έγγραφο της 28ης Δεκεμβρίου 1991, μόνο τους υποψηφίους μέχρι τον αριθμό 128 του καταλόγου. Διέπραξε έτσι και ο ίδιος λάθος. Ο κατάλογος παρέθετε τους συστηνόμενους με αλφαβητική σειρά όπως απαιτεί το άρθρο 13Α(4) του Νόμου και ο Κανονισμός 8(4). Απεφάσισε, επομένως, να αποκλείσει υποψηφίους με γνώμονα το γράμμα του αλφαβήτου από το οποίο άρχιζε το επώνυμό τους. Εν πάση περιπτώσει, δεν ήταν στην αρμοδιότητα του Αρχηγού της Αστυνομίας η διόρθωση του καταλόγου. Η αρμοδιότητα για τον καταρτισμό του καταλόγου ανήκει αποκλειστικά στο Συμβούλιο Κρίσεως και μόνο εκείνο θα μπορούσε νόμιμα να επιληφθεί του θέματος και να καταρτίσει κατάλογο που δεν θα παραβίαζε τον Κανονισμό. Αυτό σημαίνει πως ο Αρχηγός, αφού διαπίστωσε το λάθος, θα έπρεπε να αναπέμψει τον κατάλογο στο Συμβούλιο Κρίσεως. Η απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Χροστάλλα Συμεωνίδου και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας (Αρ. 2)* (1993) 3 Α.ΑΔ. 258, είναι σχετική. 10
15
20
25

Το ζήτημα τώρα είναι η επίδραση που μπορεί να έχουν αυτά τα λάθη στο κύρος της τελικής απόφασης. Δεν θα μπορούσε να υπάρξει αμφιβολία πως υποψήφιος που βρισκόταν στο κατάλογο και αγνοήθηκε, βάσιμα θα την πρόσβαλλε. Όμως, καμιά από τις προσφυγές δεν προέρχεται από υποψήφιο που αγνοήθηκε. Οι αιτητές Α. Παπαγεωργίου και Σ. Σοφοκλέους που επικαλέστηκαν τα λάθη αυτά βρισκόταν στο κατάλογο (Αρ. 78 και 101) και δεν αγνοήθηκαν. Ο αιτητής Κ. Τριανταφυλλίδης βρισκόταν στον κατάλογο (αρ. 116) δεν αγνοήθηκε και δήλωσε πως δεν επιθυμούσε να υποστηρίξει ότι η απόφαση είναι άκυρη για τέτοιο λόγο. Πρόσθεσε μάλιστα ότι και στην περίπτωση που το Δικαστήριο θα δεχόταν ότι στοιχειοθετείτο τέτοιος λόγος ακυρότητας, αυτό θα έπρεπε να επιδράσει στο κύρος της απόφασης για την προαγωγή μόνο των ενδιαφερομένων μερών κατά των οποίων στράφηκαν οι δυο αιτητές που επικαλέστηκαν τα λάθη. Υιοθέτησαν την ίδια στάση και οι αιτητές Α. Δημητρίου, Α. Νεοφύτου και Α. Χριστοδούλου οι οποίοι δεν είχαν περιληφθεί στον κατάλογο από το Συμβούλιο Κρίσεως. Τελικά, ως 30
35
40

επιστέγασμα, έχει συμβεί και το εξής: Μεταξύ των 57 που προάχθηκαν περιλήφθηκε και ο Θ. Χριστοδούλου που περιλαμβάνεται σε εκείνους που, όπως σημείωσε ο Αρχηγός, θα αγνοούσε αφού βρισκόταν στον κατάλογο ως αριθμός 130. Οι προσφυγές είχαν στραφεί αρχικά και κατά της προαγωγής αυτής. Στη πορεία όμως αποσύρθηκαν και εγκαταλείφθηκαν όλες ως προς αυτόν και, βέβαια, η προαγωγή του δεν αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας.

5
10
15
Οι καθ' ων η αίτηση υποστήριξαν πως δεν υπήρξε παραβίαση ουσιώδους τύπου και πως οι αιτητές στερούνται εννόμου συμφέροντος προς έγερση τέτοιου θέματος αφού δεν αγνοήθηκαν κατά την τελική επιλογή. Στήριξαν το επιχειρήμά τους στην απόφαση του Δικαστή Σ. Νικίτα στην υπόθεση **Α. Ν. Κλεάνθους ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 3077 στην οποία όμοιο ζήτημα επιλύθηκε με αυτό τον τρόπο.

20
25
30
35
Συμφωνώ με αυτή την προσέγγιση. Οι αιτητές που πρόβαλαν τον ισχυρισμό δεν επηρεάστηκαν ως προς τις διεκδικήσεις τους για προαγωγή. Οι παρατυπίες διέφυγαν βέβαια τον κατάλογο από τον οποίο ο Αρχηγός θα έπρεπε να επιλέξει αλλά αυτό πρέπει να το δούμε σε συνδυασμό με το γεγονός ότι τα κριτήρια συμπερίληψης στον κατάλογο ήταν αριθμοποιημένα, πράγμα που καθιστά εξ αντικείμενου διαπιστώσιμο το εύλογα επιτρεπτό ή μη της τελικής απόφασης ενόψει και της αιτιολογίας που δόθηκε. Η υπόθεση **Χρυστάλλα Συμεωνίδου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (ανωτέρω) ως προς τις συνέπειες του λάθους, διαφέρει. Εκεί η Ε.Δ.Υ. αντί να παραπέμψει την επανεξέταση του ζητήματος της κατοχής των προσόντων του σχεδίου υπηρεσίας στη Συμβουλευτική Επιτροπή που είχε την αποκλειστική αρμοδιότητα γι' αυτό όπως και για το συνεπακόλουθο καταρτισμό του καταλόγου των συστηνομένων αφού οι θέσεις ήταν εξειδικευμένες, αναρμοδίως διερεύνησε η ίδια τα προσόντα και καθόρισε τους προσοντούχους υποψηφίους. Στην παρούσα υπόθεση, όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι προσοντούχοι και η συμπερίληψή τους στον κατάλογο εξαρτήθηκε, όπως υπέδειξα, από τη βαθμολογία τους.

Ο Αρχηγός της Αστυνομίας αιτιολόγησε την απόφασή του ως εξής:

40
“Αφού έλαβα υπόψη όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στα σχετικά έντυπα και στον προσωπικό φάκελο (ατομικό δελτίο) κάθε υποψηφίου, τα οποία συναποστέλλονται για δική σας χρήση, αξιολόγησα και συνεκτίμησα όλα αυτά στο σύνολό τους, με κριτήρια την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα, πάντοτε μέσα

στο πνεύμα και το γράμμα του Κανονισμού 3 των ιδίων Κανονισμών. Με βάση την αξιολόγηση αυτή, ίδε συγκριτικό πίνακα, κρίνω ότι οι πιο κάτω, είναι οι πιο κατάλληλοι για προαγωγή...”

Ο Υπουργός Εσωτερικών σημείωσε στο σχετικό έντυπο τη λέξη “εγκρίνεται”. Υποστηρίχθηκε πως η αιτιολογία είναι γενικά ανεπαρκής και πως ο Υπουργός στην πραγματικότητα απειπόλησε την αρμοδιότητά του αφού απλώς περιορίστηκε σε έγκριση της σύστασης του Αρχηγού. Η πρώτη παρατήρηση αφορά στους αιτητές Α. Δημητρίου, Α. Νεοφύτου και Α. Χριστοδούλου. Δεν περιλήφθηκαν στον κατάλογο των συστηνομένων για προαγωγή, και δεν νομιμοποιούνται στην προβολή ισχυρισμών για λόγους ακυρότητας σε σχέση με τη διαδικασία που ακολούθησε τον καταρτισμό του καταλόγου. Ο Αρχηγός σύμφωνα με το άρθρο 13Α(5) του Περί Αστυνομίας Νόμου Κεφ. 285 (βλ. Ν. 69/87) επιλέγει μεταξύ των υποψηφίων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο και μόνο. Οτιδήποτε και αν συνέβαινε σε σχέση με την ουσιαστική κρίση ως προς τους καταλληλότερους, την αξιολόγηση και την έγκριση του Υπουργού, δεν μπορούσε να τους αφορά. Αυτοί είχαν ήδη αποκλειστεί.

Η εισήγηση ως προς την έγκριση του Υπουργού στηρίχθηκε στις υποθέσεις *Tooulias v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 465 και *Mobil Oil (Cyprus) Ltd και Άλλοι v. Δημοτικού Συμβουλίου Λάρνακας και Άλλων* (1991) 4 Α.Α.Δ. 3270. Οι υποθέσεις όμως αυτές αναφέρονται στην εντελώς διαφορετική περίπτωση κατά την οποία ο Υπουργός ενέκρινε ή συμφώνησε με εισήγηση που του υποβλήθηκε με τρόπο που απέληγε σε μη άσκηση από τον ίδιο της αποφασιστικής αρμοδιότητας που εκείνος είχε. Στη παρούσα υπόθεση σύμφωνα με το άρθρο 13Α(1) του Νόμου, τα μέλη της Δυνάμεως “προάγονται υπό του Αρχηγού, τη εγκρίσει του Υπουργού”. Είχαν τεθεί ενώπιον του Υπουργού όλα τα σχετικά, η μονολεκτική έγκριση είναι συναρτημένη προς αυτά και θεωρώ ότι το επιχείρημα που αναπτύχθηκε είναι αβάσιμο.

Η αιτιολογία που δόθηκε μπορεί να συμπληρωθεί από το περιεχόμενο των φακέλων και γενικά από το σύνολο των στοιχείων. Η δυνατότητα όμως αναφοράς σ’ αυτά ως συμπληρωματικών της αιτιολογίας υπάγχει μόνο αν είναι σαφώς και άρρηκτα συνδεδεμένα με τη ληφθείσα απόφαση έτσι που να μπορεί να λεχθεί ότι βρίσκονταν αναπόφευκτα πίσω της· ή, διαφορετικά, αν καταδεικνύουν αναμφίβολα και αναντίλεκτα τους λόγους που οδήγησαν στην απόφαση. [Βλ. *Vassiliou v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 220, *Alexandra Rent a Car Ltd v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1105, *Κυριάκος Γεωργίου v. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 475, *Μάκης Παπαχαράλα-*

μπος και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 703, Κυριάκος Τσιμυλλής ν. Οργανισμού Κυπριακής Γαλακτομικής Βιομηχανίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4670 και Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959 σελ. 185]. Σε σχέση με το ίδιο θέμα είναι διαφωτιστικό το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Ι. Γ. Μακρή Κτηματική Από ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1994) 3 Α.Α.Δ. 56:

- 5
10
15
- “Όπου αιτιολογείται η απόφαση με αναφορά στα στοιχεία που διερευνήθηκαν, μπορεί το Δικαστήριο να αναφερθεί στα στοιχεία αυτά για να διαπιστώσει αν ήταν κατά λογική συνέπεια εφικτό για την αρχή να καταλήξει στην απόφαση στην οποία άχθηκε. Συνιστά σφάλμα όμως για το Δικαστήριο να αξιολογήσει τα γεγονότα για να κρίνει αν η απόφαση του διοικητικού οργάνου ήταν, παρά την αόριστη ή ελλιπή αιτιολογία, λογικά εφικτή.”

- 20
25
- Τα στοιχεία που υπάρχουν δείχνουν κατά τρόπο αναντίλεκτο την αιτιολογία της επιλογής των ενδιαφερομένων μερών Ν. Νικολάου, Γ. Βαρνάβα, Χρ. Παπαδημητρίου, Σ. Σεργίου, Χρ. Σάββα, Μ. Χριστοφί και Ε. Φελλά. Αυτά τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν συγκεντρώσει ψηλότερη συνολική βαθμολογία σε σύγκριση με όλους τους αιτητές που πρόσβαλαν την προαγωγή τους. Μπορούμε να συμπεράνουμε ότι η αρχαιότητα ορισμένων από τους αιτητές έναντι μερικών από αυτούς δεν αφήθηκε να υπερνικήσει την αξία τους. Η επιλογή αυτών των ενδιαφερομένων μερών ήταν εύλογα επιτρεπτή έχοντας υπόψη και τον Κανονισμό 3(2) σύμφωνα με τον οποίο η αρχαιότητα θα λαμβάνεται υπόψη αλλά δεν θα αφήνεται να ρυθμίζει την προαγωγή.

- 30
35
40
- Δεν ισχύει το ίδιο ως προς τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη. Ο Σ. Σοφοκλέους είχε συγκεντρώσει την ίδια βαθμολογία με τα ενδιαφερόμενα μέρη των οποίων προσβάλλει την προαγωγή Ν. Θεοδώρου και Τρ. Γεωργίου. Ήταν όμως αρχαιότερός τους. Ο Α. Παπαγεωργίου είχε συγκεντρώσει ψηλότερη βαθμολογία από τα ενδιαφερόμενα μέρη των οποίων προσβάλλει την προαγωγή Θ. Βατυλιώτη και Τρ. Γεωργίου και ήταν αρχαιότερός τους. Ο αιτητής Κ. Τριανταφυλλίδης είχε συγκεντρώσει ψηλότερη βαθμολογία από τα ενδιαφερόμενα μέρη των οποίων προσβάλλει την προαγωγή Θ. Βατυλιώτη Τρ. Γεωργίου και Α. Ασπρογένη και ήταν αρχαιότερός τους. Δεν αναφέρομαι στους υπόλοιπους αιτητές γιατί, όπως έχω σημειώσει, είχαν συγκεντρώσει χαμηλότερη βαθμολογία από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και δεν είχαν συμπεριληφθεί στον κατάλογο. Το κενό στην αιτιολογία της επιλογής των πιο πάνω ενδιαφερομένων μερών δεν είναι δυνατό, με βάση τη νομολογία, να συμπληρωθεί με πρωτογενή απόδοση από το Δικαστήριο της μιας ή της άλλης σημα-

σίας στα στοιχεία του φακέλου. Ο έλεγχος αυτών των στοιχείων, δεν δείχνει ότι οτιδήποτε από αυτά μπορεί να συσχετισθεί εξ αντικειμένου και αναντίλεκτα προς την επιλογή που έγινε. Πρέπει να έχουμε υπόψη μας συναφώς ότι μέσα στη συνολική βαθμολογία του κάθε υποψηφίου περιλαμβάνονται και οι μονάδες που το Συμβούλιο Κρίσεως έδωσε στον καθένα με γνώμονα τα στοιχεία του προσωπικού τους φακέλου και του ατομικού τους δελτίου. Το τελικό αποτέλεσμα είναι πως η επιλογή αυτών των ενδιαφερομένων μερών δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη έτσι ώστε να είναι δυνατός ο δικαστικός έλεγχος και για το λόγο αυτό είναι άκυρη.

Είναι ορθό πως ο Αρχηγός της Αστυνομίας και κατ' επέκταση ο Υπουργός δεν δεσμεύονται από τη βαθμολογία είτε της Επιτροπής Αξιολόγησης είτε του Συμβουλίου Κρίσεως. Η αρμοδιότητά τους παραμένει άθικτη με μόνο περιορισμό την υποχρέωση επιλογής μεταξύ των υποψηφίων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο. Το πρόβλημα όμως εδώ δεν αναφέρεται στη δυνατότητα επιλογής άλλων από εκείνους που έχουν ψηλότερη βαθμολογία ή/και που είναι αρχαιότεροι, αλλά στην αιτιολόγησή της. Στην αγόρευση για τους καθ' ύλην αιτήση αναφέρεται πως ο Αρχηγός έκρινε ο ίδιος, ως αρμόδιος, "τις γενικές ικανότητες, την εκτέλεση των γενικής φύσης καθηκόντων των υποψηφίων και γενικά την αξία τους, την αρχαιότητα, τα πρόσθετα προσόντα και πλεονεκτήματα τα οποία κατείχαν οι υποψήφιοι". Σε τέτοια περίπτωση η απόφαση θα έπρεπε να αιτιολογηθεί με τρόπο συγκεκριμένο έτσι ώστε να καταφαίνεται τι από όλα διαδραμάτισε τελικά ρόλο. Εκείνο που γνωρίζουμε είναι ότι οι αιτητές στους οποίους έχω αναφερθεί είναι αρχαιότεροι από τα ενδιαφερόμενα μέρη σε σχέση με τα οποία υπάρχει το πρόβλημα της αιτιολόγησης. Ως προς τα άλλα δεν γνωρίζουμε αν αναγνωρίστηκε υπέρ οποιουδήποτε κάποιο πρόσθετο προσόν ή πλεονέκτημα ή κάποια γενικότερη αξία για κάποιο άλλο λόγο. Σχετική ως προς την αναφορά σε πρόσθετο προσόν που κάποιος έχει είναι η απόφαση που εξέδωσα στην υπόθεση *Οδυσσέας Γιωργάκης και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2091.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς στο βαθμό που έχω υποδείξει. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται εν μέρει, δηλαδή σε σχέση με τα ενδιαφερόμενα μέρη Ν. Νικολάου, Γ. Βαρνάβα, Χρ. Παπαδημητρίου, Σ. Σεργίου, Χρ. Σάββα Μ. Χριστοφή και Σ. Φελλά. Ακυρώνεται εν μέρει, δηλαδή σε σχέση με τα ενδιαφερόμενα μέρη Ν. Θεοδώρου, Τρ. Γεωργίου, Θ. Βατυλιώτη και Α. Ασπρογένη. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς χωρίς έξοδα.